

angående regeringens førelse i tilfælde af kongens umyndighed, sygdom eller fraværelse fastsættes ved lov. Er der ved tronledighed ingen tronfølger, vælger folketinget en konge og fastsætter den fremtidige arvefølge.

§ 10 (= grdl. 1920 § 9).

Stk. 1. Statens ydelse til kongen bestemmes for hans regeringstid ved lov. Ved denne fastsættes tillige, hvilke slotte og andre statsejendele der skal overlades kongen til brug.

Stk. 2. Statsydelsen kan ikke behæftes med gæld.

§ 11 (svarer til grdl. 1920 § 10). For medlemmer af det kongelige hus kan der bestemmes årpenge ved lov. Årpengene kan ikke uden folketingets samtykke nydes udenfor riget.

K a p i t e l I I I.

§ 12 (= grdl. 1920 § 11, bortset fra at dennes to sidste ord „sine ministre“ er erstattet med „ministrene“). Kongen har med de i denne grundlov fastsatte indskrænkninger den højeste myndighed over alle rigets anliggender og udøver den gennem ministrene.

§ 13 (= grdl. 1920 § 12). Kongen er ansvarsfri; hans person er fredhellig. Ministrene er ansvarlige for regeringens førelse; deres ansvarlighed bestemmes nærmere ved lov.

§ 14. Kongen udnævner og afskediger statsministeren og de øvrige ministre. Han bestemmer deres antal og forretningernes fordeling imellem dem. Kongens underskrift under de lovgivningen og regeringen vedkommende beslutninger giver disse gyldighed, når den er ledsaget af en eller flere ministres underskrift. Enhver minister, som har underskrevet, er ansvarlig for beslutningen.

I slutningen af 1. punktum er ordene „sine ministre“ i 1920-grdls. § 13 ombyttet med „statsministeren og de øvrige ministre“. Under hensyn til statsministerens ledende stilling er det blevet anset for ønskeligt, at udnævnelsen af en statsminister udtrykkeligt nævnes. I grdl. 1920 § 16 forudsættes udnævnelsen af en statsminister.